

Turbók Attila

Az ifjúság múzeumában

Bella István emlékére

Turbók Attila
(1943, Budapest)
költő, újságíró,
szerkesztő

Az ifjúság múzeumában
veled találkozom először
bariton dörmögésű Bella Pista
játsszótál szeretkezéseink gordonkahúrján
harmincöt éve is a szántódi telefényben
körbeültek az ifjú zenészek hallgattak megbűvölten
nyújtottál nekik tálcán szerelmes í-ke-t ű-ke-t
vigyék magukkal majdani fényes pódiumaikra
így lesz tömör és gazdag a „zene színe”
a fagottos leány hetykén súgta füledbe
hogya azért mindannyian
halljuk: „kár hogy nő vagy bódító ella-bella”
kaucsuklabdák és fényszavak varázslójaként
illetlél karácsonyi dedikációdban
a fehér labda azóta horpad-török a fényszavak
deres héja hosszú telet idéz ám arcodtól hevülve
kószálok itt az üvegtető múzeumi aulában
érkeznek a komótos barátok rövid tereferére
Utassy Páskándi Banos Jancsi és szertelen-bohóc
Jenőnk akit ugyancsak a szíve vitt el
az újkori egészségügy „körbeszállító” gyalázatára
már nem dohányzom Pista harmincöt éve most mégis
kérek tőled egy mélyre szívható slukkot
fújhassam e komisz (emlékezetfojtó) novemberi ködbe
a szerelmes (bellai) ű-ke-t ó-ke-t
foszló füstkarikákat

Bella István (1940–2006) Kossuth-díjas költő, lapunk versrovatának egykori szerkesztője augusztus 7-én lenne 80 éves. Az itt olvasható két verssel emlékezünk rá.